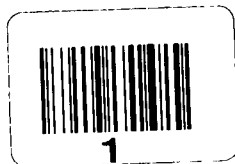

רשומות

קובץ התקנות

20 באוגוסט 1959

935

ט"ז באב תשי"ט

עמוד	
1834	תקנות בית המשפט (אגרות) (תיקון מס' 6), תשי"ט—1959
1834	תקנות הפרוצידורה האזרחית (תיקון), תשי"ט—1959
1836	תקנות הפרוצידורה בבתי משפט השלום (תיקון מס' 2), תשי"ט—1959
1837	תקנות התביעות של קרבנות השואה (הפסקת הטיפול וסיומו) (תיקון), תשי"ט—1959
1837	תקנות העמדת עבריינים במבחן (שירותי המבחן) (תיקון), תשי"ט—1959
1838	תקנות הטיס (אגרות) (תיקון), תשי"ט—1959
1839	תקנות הנמלים (כלי שיט להפלגה בים) (תיקון מס' 3), תשי"ט—1959
1840	תקנות לפיקוח על יצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי (ביצים) (תיקון מס' 2), תשי"ט—1959
1840	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 13), תשי"ט—1959
1840	צו איגודי ערים (אזור שומרון) (הקמת מוסדות חגנוך עליסודיים, ניהולם והחזקתם), תשי"ט—1959
1841	תכנית לשיחוק פרי הדר לעונת 1959/60 (תיקון), תשי"ט—1959
1847	חוק עזר למסילות הברזל הממשלתיות (אגרות הובלה ותשלומים שונים) (תיקון מס' 7), תשי"ט—1959
1847	תקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר דמי ביטוח) (תיקון) — תיקון טעות
1848	צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקות ולשירות סדיר) (מס' 5), תשי"ט—1959
1849	צו הקנייה מס' 645

מדור לשלטון מקומי

1850	צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 17), תשי"ט—1959
1850	חוק עזר לצפת (שימור רחובות), תשי"ט—1959
1852	חוק עזר לכפר-קרע (רשויות לאופניים), תשי"ט—1959
1853	חוק עזר לקרית-בנימין (הוצאת אשפה), תשי"ט—1959
1855	חוק עזר לקרית-ים (צעצועים מסוכנים), תשי"ט—1959
1856	חוק עזר לקרית-מלאכי (פיקוח על כלבים), תשי"ט—1959
1858	חוק עזר לראמה (אספקת מים), תשי"ט—1959
	תיקון טעות

חוק בתי המשפט, תשי"ז—1957

תקנות בדבר אגרות בית המשפט

בתוקף סמכותי לפי סעיף 47 לחוק בתי המשפט, תשי"ז—1957¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות בית המשפט (אגרות), תשי"ז—1957², בתוספת, בפרט 28, בפסקה (א), במקום הקטע המתחיל "בעד הגשת פסק דין" והגומר "בצו או בהחלטה" יבוא:

"בעד הגשת פסק דין, צו, החלטה או שטר-חוב נוטריוני לכיצוע באמצעות משרד ההוצאה לפועל, כששווי הסעד שניתן למבקש בפסק הדין, בצו או בהחלטה, או כשסכום שטר החוב הנוטריוני—".

תיקון פרט 28
לתוספת

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות בית המשפט (אגרות) (תיקון מס' 6), תשי"ט—1959".

השם

ו' באב תשי"ט (10 באוגוסט 1959)
(חמ 70056)

פ ר ז נ פ ת ל י

שר הסעד

ממלא מקום שר המשפטים

¹ ס"ח 233, תשי"ז, עמ' 148.
² ק"ח 087, תשי"ז, עמ' 1110.

חוק בתי המשפט, תשי"ז—1957

תקנות לתיקון תקנות הפרוצידורה האזרחית, 1938

בתוקף סמכותי לפי סעיף 46 לחוק בתי המשפט, תשי"ז—1957¹, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2 לתקנות הפרוצידורה האזרחית, 1938² (להלן — התקנות העיקריות), בהגדרה "פקודה", בסופה, יוסף "או פסק דין חלקי".

תיקון ההגדרה
"פקודה"
בתקנה 2

2. במקום תקנה 21 לתקנות העיקריות תבוא תקנה זו:

21א. (א) נתבע רשאי בכל עת לבקש שהתובענה נגדו תידחה מיד, על יסוד אחד הנימוקים האלה:

החלפת
תקנה 21א

(1) מעשה בית דין;

(2) חוסר סמכות;

(3) כל נימוק אחר שעל פיו יכול שיראה בית המשפט המברר את הבקשה לרדות מלכתחילה את התובענה בנוגע לאותו נתבע.

¹ ס"ח 233, תשי"ז, עמ' 148.
² ע"ר 1038, תוס' 2 מס' 765, עמ' 05.

(ב) בית המשפט המברר את הבקשה רשאי לדחותה או להיעתר לה; נעתר לה, רשאי הוא לדחות את התובענה בנוגע לאותו נתבע שביקש זאת, וליתן צו בדבר ההוצאות — הן של הבקשה והן של התובענה עצמה — ככל שייראה לו.

(ג) לא ייעתר בית המשפט לבקשת דחיה מחמת חוסר סמכות אם נראה לו שיש להעביר את הענין לבית משפט מוסמך, לפי סעיף 37 לחוק.

תיקון תקנה 48

3. בתקנה 48 לתקנות העיקריות, אחרי פסקה (א) תבוא פסקה זו: „(אא) שמבקשים לאכוף פסק־חוק, כמשמעותו בחוק אכיפת פסק־חוק, תשי״ח—1958³, או פסק בוררות שניתן מחוץ לישראל.”

הוספת
תקנה 203א

4. אחרי תקנה 203 לתקנות העיקריות תבוא תקנה זו:

„פסק דין חלטי 203א. רשאי בית המשפט, בכל שלב משלבי בירור תובענה, להוציא פסק דין על תביעה מהתביעות שבתובענה או על חלק מתביעה כאמור ולתת בו את הסעד הנתבע לאותה תביעה או חלק מתביעה, או חלק מאותו סעד, כל אימת שנראה לבית המשפט שלא יהיה בהמשך בירור התובענה כדי לשנות את הממצאים לגבי העובדות המהותיות ביחס לאותה תביעה או חלק מתביעה ולגבי השאלות העומדות להכרעה לגביהם או לגבי הסעד הנתבע או לאותו חלק ממנו.”

תיקון תקנה 213

5. בתקנה 213 לתקנות העיקריות, במקום „לא יאוחר מארבעה חדשים” יבוא „לא יאוחר משלושים יום”.

תיקון תקנה 250

6. בתקנה 250 לתקנות העיקריות, במקום „תוך חודש ימים מיום מסירתו לנתבע, ולאחר שהוגשה בקשה לשם כך” יבוא „ולאחר שהוגשה בקשה לשם כך תוך שלושים יום מסירתו לנתבע”.

תיקון תקנה 266

7. בתקנה 266 לתקנות העיקריות, בסופה, יבוא „או לדון בה כאילו היתה תובענה בדרך הרגילה”.

תיקון תקנה 337

8. בתקנה 337 לתקנות העיקריות, במקום „תוך חמישה עשר יום מיום המחיקה” יבוא „תוך שלושים יום מיום מסירת ההחלטה על המחיקה”.

תיקון תקנה 338

9. בתקנה 338 לתקנות העיקריות, במקום „לא יאוחר מחמישה עשר יום” יבוא „לא יאוחר משלושים יום”.

סייג לתקנה 5

10. התקנה 5 לא תחול על החלטות שניתנו לפני תחילתן של תקנות אלה.

תחילה

11. תחילתן של תקנות אלה היא ביום י״ב באלול תשי״ט (15 בספטמבר 1959).

השם

12. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הפרוצידורה האזרחית (תיקון), תשי״ט—1959”.

פרץ נפתלי

ר׳ באב תשי״ט (10 באוגוסט 1959)

שר הסעד

(חמ 70014)

ממלא מקום שר המשפטים

³ ס״ח 244, תשי״ח, עמ׳ 68.

חוק בתי המשפט, תשי"ז—1957

תקנות לתיקון תקנות הפרוצידורה בבתי משפט השלום, 1940

בתוקף סמכותי לפי סעיף 46 לחוק בתי המשפט, תשי"ז—1957¹, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2 לתקנות הפרוצידורה בבתי משפט השלום, 1940² (להלן — התקנות העיקריות), בהגדרה „פקודה“, יווסף „או פסק דין חלקי“.
2. אחרי סעיף 8 לתקנות העיקריות יווסף סעיף זה:
א. התקנות 21 ו-21א לתקנות הפרוצידורה האזרחית, 1938³, יחולו גם על תובענות שבסמכותו של בית משפט שלום.
3. בתקנה 34 לתקנות העיקריות, אחרי הפסקה (א), תבוא פסקה זו:
„(אא) שמבקשים לאכוף פסק בוררות שניתן מחוץ לישראל.“
4. אחרי תקנה 153 לתקנות העיקריות תבוא תקנה זו:
„פסק דין חלקי 153א. רשאי בית המשפט, בכל שלב משלבי בירור תובענה, להוציא פסק דין על תביעה מהתביעות שבתובענה או על חלק מתביעה כאמור ולתת בו את הסעד הנתבע לאותה תביעה או חלק מתביעה, או חלק מאותו סעד, כל אימת שנראה לבית המשפט שלא יהיה בהמשך בירור התובענה כדי לשנות את הממצאים לגבי העובדות המהותיות ביחס לאותה תביעה או חלק מתביעה ולגבי השאלות העומדות להכרעה לגביהם או לגבי הסעד הנתבע או לאותו חלק ממנו.“
5. בתקנה 163 לתקנות העיקריות, במקום „לא יאוחר מארבעה חדשים“ יבוא „לא יאוחר משלושים יום“.
6. בתקנה 190 לתקנות העיקריות, אחרי המלים „אפשר להוציא הודעה“ יבוא „ללא בקשת רשות מבית המשפט“.
7. התקנה 5 לא תחול על החלטות שניתנו לפני תחילתן של תקנות אלה.
8. תחילתן של תקנות אלה היא ביום י"ב באלול תשי"ט (15 בספטמבר 1959).
9. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הפרוצידורה בבתי משפט השלום (תיקון מס' 2), תשי"ט—1959“.

פרץ נפתלי

שר הסעד

ממלא מקום שר המשפטים

י' באב תשי"ט (10 באוגוסט 1959)
(חמ 70022)

¹ ס"ח 233, תשי"ז, עמ' 148.
² ע"ר 1040, חוס' 2 מס' 078, עמ' 20.
³ ע"ר 1038, חוס' 2 מס' 755, עמ' 05.

חוק התביעות של קרבנות השואה (הסדר הטיפול), תשי"ז—1957

תקנות בדבר מסירת ידיעות לתובע

בתוקף סמכותי לפי סעיף 22 לחוק התביעות של קרבנות השואה (הסדר הטיפול), תשי"ז—1957¹, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

שינוי שם

1. לתקנות התביעות של קרבנות השואה (הפסקת הטיפול), תשי"ח—1958², קרי "תקנות התביעות של קרבנות השואה (הפסקת הטיפול וסיומו), תשי"ח—1958".

הוספת תקנה א1

2. אחרי תקנה 1 לתקנות התביעות של קרבנות השואה (הפסקת הטיפול וסיומו), תשי"ח—1958² (להלן — התקנות העיקריות), תיווסף תקנה זו:

מסירת החלטות וידיעות

א1. המטפל בתביעה חייב למסור לתובע, לפי דרישתו, את המקור של כל החלטה שניתנה בתביעתו על ידי רשות מוסמכת או בית משפט בחוץ לארץ, או כל העתק מאושר מאותה החלטה או כל הודעה עליה שהגיעו לידי, ואם לא הגיעו לידי, חייב הוא לנקוט אמצעים סבירים להשיגם ומשהשיגם עליו למסרם לתובע לפי דרישתו; ועל כל פנים הוא חייב, לאחר שניתנה החלטה כאמור, למסור לתובע לפי דרישתו את המספר הסידורי של התביעה ואת שם הרשות שהחליטה בה.

תיקון תקנה 2

3. בתקנה 2 לתקנות העיקריות, אחרי המלים "תקנה 1", בכל מקום שהן מצויות, יבואו המלים "או תקנה א1".

השם

4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות התביעות של קרבנות השואה (הפסקת הטיפול וסיומו) (תיקון), תשי"ט—1959".

פרץ נפתלי

שר הסעד

ממלא מקום שר המשפטים

י' באב תשי"ט (10 באוגוסט 1959)
(חמ 70632)

¹ ס"ח 228, תשי"ז, עמ' 74.
² ק"ח 761, תשי"ח, עמ' 559.

פקודת העמדת עבריינים במבחן, 1944

תקנות בדבר שירותי המבחן

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 לפקודת העמדת עבריינים במבחן, 1944¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 27

1. בתקנה 27 לתקנות העמדת עבריינים במבחן (שירותי המבחן), תשי"ט—1959³ (להלן — התקנות העיקריות), במקום "שאינו מעון לפי סעיף 16 (2) (ג)" יבוא "שאינו מוסד לפי סעיף 16 (2) (ה)".

תיקון התוספת

2. בתוספת לתקנות העיקריות, בטופס מס' 1, בקטע המתחיל במלים "מבחן זה מיועד בשבילך" אחרי פסקה (2) תיווסף פסקה זו:
"3. להישמע להוראות קצין המבחן."

השם

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות העמדת עבריינים במבחן (שירותי המבחן) (תיקון), תשי"ט—1959".

פרץ נפתלי

שר הסעד

א' באב תשי"ט (5 באוגוסט 1959)
(חמ 7801)

¹ ע"ר 1944, תוס' 1 מס' 1380, עמ' 128.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 896, תשי"ט, עמ' 1199.

חוק הטיס, 1927

תקנות בדבר אגרות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 30 לחוק הטיס, 1927¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות הטיס (אגרות), תשט"ז-1956³ (להלן — התקנות העיקריות), בסופה ייוספו הגדרות אלה:

„נחיתת יום” — נחיתה בשעות 0600—1800 ;

„נחיתת לילה” — נחיתה בשעות 1800—0600.”

2. בתקנה 2 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (א) תבוא תקנת משנה זו:

„(א) בעד נחיתת כלי טיס בשדה תעופה ישלם בעליו אגרת נחיתה לפי סך כל המשקל שהותר לאותו כלי טיס, כלהלן:

סך כל המשקל שהותר בק"ג	נחיתת יום	נחיתת לילה
עד 1,000	2.250	3.150
למעלה מ-1,000 עד 1,500	4.500	6.300
למעלה מ-1,500 עד 2,000	8.000	11.200
למעלה מ-2,000 עד 2,500	11.000	15.400
למעלה מ-2,500 עד 3,000	13.000	18.200
למעלה מ-3,000 עד 4,000	16.000	22.400
למעלה מ-4,000 — בעד כל 2000 ק"ג נוספים או חלק מהם	4.000	5.600

3. במקום תקנה 10 לתקנות העיקריות תבוא תקנה זו:

10. בעל של כלי טיס המשמש בעיקר לטיסות שהן בגדר טיסות חובלה מסחרית פנים ארצית בישראל ישלם בעד נחיתה בטיסה פנים ארצית, ובעד שיכון, חניה או עגינה, אגרה בשיעור של רבע מהאגרות הנקובות בתקנות 2, 3, 4 ו-5, בתנאי שבעד כל נחיתה בטיסה פנים ארצית שלמעלה מעשר נחיתות בטיסות פנים ארציות, או בעד כל יום של שיכון או של חניה או של עגינה שלמעלה מעשרה ימים של שיכון או של חניה או של עגינה בחודש אחד בכל שדות התעופה בישראל, ישלם אגרה בשיעור של שמינית מהאגרות הנקובות בתקנות 2, 3, 4 ו-5.”

„כלי טיס המשמש לטיסות חובלה פנים ארצית בישראל”

החלפת תקנה 10

4. בתקנה 14 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (ב) תבוא תקנת משנה זו:

„(ב) בעד שימוש בטרקטור או מזלג-הרמה בשדה התעופה תשולם אגרה של 7 לירות לכל חצי שעה או חלק ממנה (כולל זמן ההסעה למקום העבודה וחזרה), בתנאי שבעל של כלי טיס הרשום בישראל, העוסק בעיקר בטיסות חובלה מסחרית פנים ארצית בישראל, ישלם אגרה של 2.500 לירות לכל רבע שעה או חלק ממנה.”

¹ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2551 ; ס"ח 83, חש"י, עמ' 78.
² ע"ר חש"ת, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ס"ח 824, חשט"ו, עמ' 1069 ; ס"ח 760, חשי"ח, עמ' 932.

5. בתקנה 16 לתקנות העיקריות, במקום „5 לירות” יבוא „25 לירות”.

6. במקום תקנה 17 לתקנות העיקריות תבוא תקנה זו:

17. „אגרת תעודת כושר טיסה” כושר טיסה לכלי טיס וכן בעד חידוש תעודה כאמור או מתן תוקף לה, או בעד שינוי בה, תשולם אגרה לפי סך כל המשקל שהותר לאותו כלי טיס, כלהלן:

בעד מתן תעודה, חידושה ומתן תוקף	בעד שינוי בתעודה	סך כל המשקל שהותר בק"ג
שיעור האגרה כלירות		
עד 3,000	15	עד 3,000
למעלה מ-3,000 עד 5,700	30	למעלה מ-3,000 עד 5,700
למעלה מ-5,700 עד 15,000	60	למעלה מ-5,700 עד 15,000
למעלה מ-15,000	120	למעלה מ-15,000
	180	
	90	

7. אחרי תקנה 23 לתקנות העיקריות תיוסף תקנה זו:

23א. „פטור מתשלום אגרות או המרתן שר התחבורה רשאי לפטור מתשלום אגרות שנקבעו לפי תקנות אלה; כמורכב רשאי הוא להחליף את השיטה של תשלום אגרות נחיתה, חניה ושיכון, שנקבעה בתקנות אלה ולהמירה בשיטה של תשלומים חדשים”.

8. תחילתה של תקנה 10 לתקנות העיקריות היא ביום י"ח באב תשט"ז (26 ביולי 1956).

9. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הטיס (אגרות) (תיקון) תשי"ט—1959”.

מ ש ה כ ר מ ל
שר התחבורה

ב' באב תשי"ט (6 באוגוסט 1959)
(חמ 75520)

פקודת הנמלים

תקנות בדבר כלי שיט להפלגה בים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 לפקודת הנמלים¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בנספח ב' לתקנות הנמלים (כלי שיט להפלגה בים), 1935³ —

(1) במקום סעיף 13 יבוא סעיף זה:

13. „המפקח הימי רשאי לבטל תעודת בדיקה של ספינה רשומה, לפני תום תקופת תקפה ובלבד שמסר הודעה על הביטול לבעלי הספינה, לסוכנה או לרב חובלה, כשיש לו יסוד להאמין —

(א) שהתעודה ניתנה על יסוד הודעת בדיקה שיש בה, באיזה פרט שהוא, תרמית או טעות;

(ב) שהתעודה ניתנה על יסוד ידיעה כוזבת או מטעה;

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ע"ר 1935, תוס' 2 מס' 490, עמ' 85; ק"ת 896, תשי"ט, עמ' 1205.

- (ג) שמאז ניתנה הודעת הבדיקה חל שינוי או נזק בגוף, בציוד או במנגנון של הספינה או שנעשו פגמים בה מבחינה אחרת ;
(ד) שלא נתמלאו כל הדרישות בזמן מתן תעודת הבדיקה.
(2) בסעיף 14 יימחקו המלים „באישורו של שר התחבורה“.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הנמלים (כלי שיט להפלגה בים) (תיקון מס' 3), תשי"ט—1959“.

משה כרמל
שר התחבורה

א' באב תשי"ט (6 באוגוסט 1959)
(חמ 75537)

חוק לפיקוח על יצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי, תשי"ז—1957

תקנות בדבר יצוא ביצים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 15 לחוק לפיקוח על יצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי, תשי"ז—1957¹, ולאחר התייעצות בוועדה המייעצת, אני מתקין תקנות אלה :

1. בתקנה 15 לתקנות לפיקוח על יצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי (ביצים), תשי"ח—1958², במקום „50 פרוטה“ יבוא „40 פרוטה“.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות לפיקוח על יצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי (ביצים) (תיקון מס' 2), תשי"ט—1959“.

קדיש לוז
שר החקלאות

ט' באב תשי"ט (13 באוגוסט 1959)
(חמ 73941)

¹ ס"ח 218, תשי"ו, עמ' 44.
² ק"ח 810, תשי"ה, עמ' 1768 ; ק"ח 833, תשי"ט, עמ' 104.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור :

1. איגרות החוב למוכ"ז צמודות הדולר וצמודות מדד יוקר המחיה של „רסקו“ חברה להתישבות חקלאית ועירונית בע"מ, נושאות ריבית של 6% לשנה בסכום כולל של 3 מיליון לירות, ושיעמדו לפדיון בשנים 1962 עד 1969 — ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס, חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכות מאותה ריבית לפי סעיף 31 (7) לפקודת מס הכנסה, 1947².

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 13), תשי"ט—1959“.

לוי אשכול
שר האוצר

ב' באב תשי"ט (6 באוגוסט 1959)
(חמ 72650)

¹ ס"ח 201, תשט"ו, עמ' 52.
² ע"ר 1047, חוס' 1 מס' 1508, עמ' 77.

חוק איגודי ערים, תשט"ו—1955

צו בדבר הקמת איגוד ערים באזור שומרון לעניני מוסדות חינוך על-יסודיים
בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק איגודי ערים, תשט"ו—1955,¹ אני מצווה לאמור:

פרק ראשון: פרשנות

הגדרות

1. בצו זה —

„איגוד“ — איגוד ערים המוקם לפי צו זה;

„המועצה“ — מועצת האיגוד;

„רשות מקומית“ — רשות מקומית ששמה נקוב בתוספת;

„שר“ — שר הפנים.

פרק שני: ייסוד האיגוד

הקמת האיגוד

2. מוקם בזה איגוד שייקרא „איגוד ערים אזור שומרון (מוסדות חינוך על-יסודיים)“.

תחום האיגוד

3. תחום האיגוד הוא שטחן של הרשויות המקומיות.

תפקידי האיגוד

4. תפקידי האיגוד הם הקמת מוסדות חינוך על-יסודיים, ניהולם והחזקתם.

סמכויות
האיגוד

5. לשם ביצוע תפקידיו יהיו לאיגוד כל הסמכויות הנתונות לרשות מקומית על פי כל חיקוק והוא כשאין הוראה אחרת בצו זה. לצורך זה בכל מקום בחיקוק שהמדובר בו ב„מועצה מקומית“ או „רשות מקומית“, יראו כאילו מדובר ב„איגוד“, ובכל מקום בחיקוק שמדובר בו ב„ראש מועצה מקומית“ או „ראש רשות מקומית“ יראו כאילו מדובר ביושב ראש המועצה.

פרק שלישי: המועצה

הרכבת
המועצה

6. המועצה תהיה מורכבת מנציגי הרשויות המקומיות. כל רשות מקומית תבחר את נציגיה מבין חברי מועצתה או עובדיה במספר הנקוב מול שמה בתוספת.

תקופת כהונתה
של המועצה

7. (א) תקופת כהונתה של המועצה היא שתי שנים.

(ב) מועצה קיימת תמשיך בתפקידה, אף אם תמה תקופת כהונתה לפי סעיף קטן (א) כל עוד לא נכנסה לתפקידה מועצה חדשה.

ישיבות המועצה

8. (א) המועצה תתכנס לישיבתה הראשונה לא יאוחר מ־14 יום מיום שנבחרו רוב חבריה.

(ב) יושב ראש המועצה רשאי לכנס בכל עת ישיבת המועצה ובלבד שהישיבה תתקיים לפחות אחת לשלושה חדשים.

(ג) יושב ראש המועצה יכנס ישיבת המועצה, אם הוגשה לו על כך דרישה חתומה בידי שליש לפחות מחבריה. לא כינס יושב ראש המועצה ישיבת המועצה תוך ארבעה עשר יום מיום הגשת הדרישה כאמור, רשאים חברי המועצה שחתמו על הדרישה לכנס ישיבת מועצה ולדון בסדר היום הנדרש. בישיבת המועצה שכונסה כאמור, יושב ראש חבר המועצה שחתם ראשון על הדרישה, ואם נעדר — מי שייבחר לכך על ידי המועצה.

(ד) רוב חברי המועצה הם מנציגי חוקי בישיבותיה.

(ה) המועצה רשאית לקבוע סדרי עבודתה וישיבותיה כטוב בעיניה, והוא כשאין

הוראה אחרת בצו זה.

¹ ס"ח 176, תשט"ו, עמ' 48.

9. בידי המועצה יהיו כל התפקידים והסמכויות הנתונים לאיגוד.

10. רשות מקומית רשאית לבטל את בחירת נציגה במועצה ולבחור באחר במקומו; לביטול ולבחירה כאמור יהיה תוקף מיום מתן הודעה בכתב ליושב ראש המועצה.

11. חבר המועצה רשאי להתפטר מתפקידו על ידי מתן הודעה בכתב לראש הרשות המקומית שבחרה בו עם העתק ליושב ראש המועצה; להתפטרות יהיה תוקף מיום מתן ההודעה לראש הרשות המקומית.

12. חבר המועצה שנעדר מישיבות המועצה שלושה חדשים רצופים, או משלוש ישיבות רצופות אם היו בשלושה חדשים פחות משלוש ישיבות, יחדל להיות חבר במועצה, מלבד אם נעדר מסיבת מחלה או שירות בצבא-הגנה-לישראל או ברשות המועצה. על חדילה כאמור יודיע יושב ראש המועצה בכתב לרשות המקומית, שמטעמה כיהן לפני החדילה.

13. (א) חדל חבר מועצה מלכהן, תבחר הרשות המקומית שבחרה בו בחבר אחר במקומו. לא בחרה הרשות המקומית בחבר אחר תוך ששים יום מיום שבו חדל חבר מלכהן, תודיע על כך המועצה לשר והשר יתרה ברשות המקומית. לא שעתה הרשות המקומית להתראה, רשאי השר למנות חבר חדש מבין חברי מועצתה, או עובדיה, של אותה רשות מקומית; ואם אותו אדם אינו מסכים למינוי, רשאי השר למנות חבר חדש מבין בעלי זכות להיבחר כחבר המועצה של אותה רשות מקומית.

(ב) אי מילוי מקום שנתפנה אין בו כדי לפסול את עצם קיומה של המועצה או את פעולותיה, או לגרוע מהם באיזה אופן שהוא, ובלבד שנותרו במועצה שני שלישים ממספר חבריה.

14. נראה לשר שהמועצה אינה ממלאת תפקיד שהוטל עליה על פי דין, יוכל לצוות על המועצה למלא אותו תפקיד תוך מועד שיקבע בצו. לא מילאה המועצה אחרי הצו במועד שנקבע בו, יוכל השר למנות אדם מתאים שימלא אותו תפקיד ולקבוע לו שכר שישולם מקופת האיגוד.

פרק רביעי: יושב ראש המועצה וסגניו

15. (א) המועצה תבחר, בישיבתה הראשונה, באחד מחבריה ליושב ראש המועצה.
(ב) המועצה תבחר מבין חבריה לפחות בסגן אחד ליושב ראש המועצה.

16. (א) נבצר מיושב ראש המועצה לפעול או חדל לכהן כיושב ראש וטרם נבחר יושב ראש חדש במקומו, ימלא את מקומו —

(1) סגן היושב ראש — אם יש סגן אחד בלבד;

(2) אותו הסגן שהמועצה תמנהו לכך — אם יש יותר מסגן אחד;

(3) אותו חבר המועצה שהיא תמנהו לכך — אם נבצר מהסגן או מכל הסגנים לפעול, או אם הסגן או כל הסגנים חדלו לכהן וטרם נבחר סגן חדש.

(ב) יושב ראש המועצה או סגנו יחדלו מלכהן באחד משלושה מקרים אלה:

(1) אם חדלו להיות חברים במועצה;

(2) אם התפטרו על ידי מתן הודעה בכתב למועצה;

(3) אם הועברו מכהונתם על ידי המועצה.

(ג) החלטת המועצה להעביר יושב ראש המועצה או סגן יושב ראש המועצה מכהונתם לא תהיה בת תוקף אלא אם נתקבלה בישיבה שנקראה במיוחד לענין זה והצביעו בעדה למעלה ממחצית כל חברי המועצה ; אולם אם ההעברה מכהונתם היא מסיבת הרשעה לפי פסק דין סופי על עבירה שיש בה משום קלון, די בהחלטה המתקבלת ברוב רגיל.

(ד) חדלו יושב ראש המועצה או סגנו היחיד לכהן או שהועברו מכהונתם, תבחר המועצה במקומם ביושב ראש או בסגן אחר מבין חבריה, תוך שבועיים מיום שנתפנה מקומם, בישיבה שתקרא במיוחד לענין זה.

17. יושב ראש המועצה יעשה כל האפשר שהחלטות המועצה יבוצעו כדין ושכל הוצאה של המועצה תהא בהתאם לתקציב.

היושב ראש
ממונה על
ביצוע
החלטות
המועצה

18. (א) יושב ראש המועצה חייב אחרי האחד באפריל של כל שנה ולא יאוחר מאשר שלושה חדשים מתום שנת הכספים להכין בהקדם האפשרי דין וחשבון מפורט על עניני האיגוד במשך השנה שחלפה.

(ב) הדין וחשבון יוגש למועצה ולאחר שתדון בו ותאשרו, בתיקונים או שלא בתיקונים, ידאג יושב ראש המועצה לכך שלפחות שלושה העתקים ממנו יישלחו לשר ולפחות העתק אחד לכל רשות מקומית והעתק אחד למבקר המדינה.

(ג) האיגוד רשאי לפרסם את הדין וחשבון בצורה הטובה בעיניו.

19. (א) סגן יושב ראש המועצה רשאי למלא את התפקידים ולשמש בסמכויות של יושב ראש המועצה, אם הועברו אליו על ידי יושב ראש המועצה באישור המועצה.

(ב) חבר אחר של המועצה רשאי למלא תפקיד מתפקידיו של יושב ראש המועצה ולשמש בסמכות מסמכויותיו לענין מסויים אם הועברו אליו על ידי יושב ראש המועצה באישור המועצה.

העברת
תפקידים
וסמכויות של
היושב ראש

20. יושב ראש המועצה או סגנו, וחבר אחר הממלא תפקיד או המשמש בסמכות של יושב ראש המועצה שהועברו אליו לפי סעיף 19, רשאי לקבל מקופת האיגוד משכורת בשיעור שתקבע המועצה, באישור השר.

משכורת
היושב ראש
וסגניו

פרק חמישי : ועדות ועובדים

21. המועצה רשאית לבחור ועדות קבועות או ועדות ארעיות שתפקידן ליעץ למועצה בענינים או במקרים מסויימים, ככל שתטיל עליהן המועצה.

ועדות

22. לפחות מחצית מחברי ועדה יהיו חברי המועצה.

הרכב הועדה

23. יושב ראש לוועדה ייבחר על ידי המועצה.

יושב ראש
לוועדה

24. (א) המלצותיה של הועדה טעונות אישור המועצה.

(ב) המועצה, בהחלטה שנתקבלה בה ברוב של שני שלישים מחברי המועצה המשתתפים בהצבעה, רשאית להעביר ענין מסויים לוועדה להחלטתה הסופית.

(ג) ועדה רשאית, בשים לב להחלטות המועצה, לקבוע בעצמה את סדרי עבודתה ודיוניה.

סמכויות
הועדות
וסדרי עבודתן

25. (א) האיגוד רשאי להעסיק עובדים ולקבוע את תפקידיהם, סמכויותיהם, וכן לקבוע באישור השר את משכורתם, שכרם ושאר תנאי עבודתם, כן רשאי הוא, מסיבה מספקת, להפסיק עבודתם של עובדים או לפטרם על פי החלטה של רוב חברי המועצה בישיבה שנתכנסה במיוחד לכך.

(ב) המועצה תמנה מבין עובדיה גזבר ומזכיר.

פרק ששי : חוזים והצעות

חוזים

26. (א) יושב ראש המועצה רשאי בשם האיגוד להתקשר בחוזה, מבלי להיוקק להחלטת המועצה, אם נתקיימו שלושה אלה :

(1) שוויו של נושא החוזה אינו עולה על אלף לירות ;

(2) ההוצאה הכרוכה בחוזה — אם כרוכה בו הוצאה — מיועדת לה הקצבה מתאימה בתקציב המאושר לשנת הכספים שבה נעשה החוזה ;

(3) קיימו הוראות צו זה בדבר מכרזים.

(ב) כל חוזה אחר טעון החלטת המועצה. אם אין בתקציב המאושר לשנה שבה נעשה החוזה הקצבה מתאימה להוצאה הכרוכה בו, יהא החוזה טעון גם אישור בכתב מאת השר.

(ג) כל חוזה למתן זכיון או מונופולין מאת המועצה טעון אישור בכתב מאת השר.

(ד) חוזה שנעשה לפני פרסום צו זה ברשומות, על ידי רשות מקומית בקשר לעניינים הנתונים במסגרת תפקידי האיגוד, יראו אותו כאילו נעשה על ידי האיגוד, אם המועצה החליטה על כך והצדדים לחוזה הסכימו לכך ; ואז בכל מקום בחוזה האמור בו מדובר ב"רשות מקומית" יראו כאילו מדובר בו ב"איגוד".

ועדת הצעות
וסכריוס

27. למועצה תהא ועדת הצעות ומכרזים קבועה (להלן — ועדת הצעות ומכרזים) שתפקידה לבדוק הצעות מחירים המוגשות למועצה ולחוות דעתה עליהן.

הוסנת הצעות
סחירים

28. (א) רצה האיגוד להתקשר בחוזה עבודה או בחוזה אספקה, עליו לפרסם הודעה על כך.

(ב) בהודעה יצוינו תנאי החוזה הכלליים ותיאור קצר של הדרישות, התקופה שבה יש להגיש הצעת מחירים והמקום לקבלת פרטים נוספים וספסי הצעות.

(ג) בסעיף זה "פרסום" —

(1) משלוח הודעה כאמור בסעיף קטן (א), בכתב, לארבעה קבלנים לפחות, אם העבודה או האספקה מצריכה הוצאה משוערת שאינה עולה על 5000 לירות או על סכום אחר שנקבע על ידי השר ;

(2) הצגת הודעה כאמור על לוח המודעות שלפני משרדי האיגוד וכן פרסומה בעתון יומי אחד לפחות, אם העבודה או האספקה מצריכה הוצאה משוערת העולה על 5000 לירות או על סכום אחר שנקבע על ידי השר.

פכלת הצעות
והריון בהם

29. (א) ההצעות המתקבלות יונחו במשרד המועצה בתיבה נעולה על שני מנעולים שמפתחותיהם שמורים אחד אחד ביד שני בני אדם שנתמנו לכך על ידי המועצה.

(ב) כל ההצעות ייפתחו בישיבת ועדת הצעות ומכרזים וירשמו על ידי פקיד המועצה שנתמנה לכך.

(ג) אין לקבל הצעות שנשלחו במברק או שנתקבלו באיחור.

(ד) ועדת הצעות ומכרזים רשאית להמליץ על ההצעה שאינה הנמוכה ביותר, ובלבד שהמחירים המוצעים בה הם הוגנים והמציע נמצא ראוי לכך. המליצה הועדה על ההצעה שאינה הנמוכה ביותר, עליה לרשום את הנימוקים להחלטתה זו.

(ה) המועצה תעיין בהמלצות ועדת הצעות ומכרזים ותקבל את ההצעה הנראית בעיני המועצה. החליטה המועצה שלא לקבל את ההצעה הנמוכה ביותר או את ההצעה שועדת הצעות ומכרזים ממליצה עליה, תרשום המועצה את הנימוקים להחלטתה זו.

30. (א) חבר מועצה או חבר ועדה שיש לו, במישרין או בעקיפין, בעצמן או על ידי בן זוגו, סוכנו או שותפו או באופן אחר, כל חלק או טובת הנאה בכל חוזה או עסק שנעשה עם האיגוד, למען האיגוד או בשמו, פרט לחוזה בדבר קבלת שירות מהשירותים שהאיגוד מספק לתושבים —

(1) יודיע על כך בכתב למועצה או לוועדה הדנה בחוזה או בעסק, לפני הישיבה הראשונה בה תדון בו;

(2) לא ישתתף בדיונים על החוזה או על העסק במועצה או בוועדה ולא יצביע בהצבעה על כל שאלה בקשר להם.

(ב) לא יהיה לעובד האיגוד, לא במישרין ולא בעקיפין, לא בעצמו ולא על ידי בן זוגו, סוכנו או שותפו, כל חלק או טובת הנאה בכל חוזה או עסק שנעשה עם האיגוד, למען האיגוד או בשמו, פרט לחוזה בדבר קבלת שירות מהשירותים שהאיגוד מספק לתושבים ופרט לענין שיש לעובד בהסכם עבודה שלו או בהסכם הכללי של עובדי האיגוד.

(ג) הוראות הסעיפים הקטנים (א) ו-(ב) אינן חלות על חבר מועצה או ועדה או עובד המועצה מחמת היותם בעלי מניות או חברים בגוף משפטי שיש לו חלק או טובת הנאה בחוזה או בעסק כאמור באותם סעיפים קטנים, זולת אם היה אותו חבר או עובד משמש מנהל או פקיד אחראי בגוף המשפטי, או אם היה חלקו בהנוה או ברווחיו של הגוף עולה על 5%.

(ד) העובר על הוראות סעיפים קטנים (א) או (ב), דינו — מאסר שלושה חדשים או קנס חמישים לירות או שני הענשים כאחד.

פרק שביעי: כספים

31. הטילה המועצה על רשויות מקומיות תשלומי כסף למימון תקציב האיגוד בהתאם לסעיף 12 לחוק — ייקבעו שיעורי המכסות בהתאם למספר התושבים ברשות המקומית שהיו רשומים ביום הראשון באפריל של השנה שבה הוטל התשלום בספר התושבים המתנהל לפי פקודת מרשם התושבים, תש"ט—1949², והנוגע לתחום אותה רשות מקומית.

32. (א) כל הכספים המתקבלים על ידי האיגוד או בשמו מהוים קופת האיגוד.
(ב) קופת האיגוד תשמש לתשלום כל סכום שהאיגוד רשאי או חייב להוציא כדין.

33. (א) גזבר האיגוד אחראי לבטחונה של קופת האיגוד.
(ב) כל הכספים השייכים לקופת האיגוד או המתקבלים למענו או לחשבונו ישולמו מיד לחשבונו האיגוד בבנק שהמועצה תקבע לכך, אולם המועצה יכולה להרשות לגזבר להחזיק אצלו סכום כסף כדי הוצאות יום יום של האיגוד.

34. כל המחאה או פקודת תשלום לחובת האיגוד יהיו חתומים ביד יושב ראש המועצה וביד הגזבר.

² ע"ר תש"ט, תוס' א' מס' 50, עמ' 164.

פרק שמיני : חשבוניות

35. המועצה חייבת לנהל חשבון נכון של כל הכספים המתקבלים והמוצאים על ידי האיגוד או בשמו ; חשבון זה יהא פתוח לעיון חברי המועצה. הנהלת חשבוניות
36. גזבר המועצה יגיש תוך 30 יום מתום שנת הכספים את חשבוניות המועצה לרואה חשבון, שיתמנה על ידי השר. רואה חשבון

פרק תשיעי : הוראות שונות

37. חוזה, כתב התחייבות או תעודה אחרת יחייבו את האיגוד — התחייבות האיגוד
- (1) כשיש בהם התחייבות כספית מטעם האיגוד, אם נחתמו על ידי יושב ראש המועצה וגזבר האיגוד ;
- (2) כשאין בהם התחייבות כספית כאמור, אם נחתמו על ידי יושב ראש המועצה ומוכיר האיגוד.
38. ספרי המועצה וניירותיה יהיו פתוחים לעיון ולבדיקה לפני כל חבר המועצה, והוא רשאי להכין העתק או תקציר מהם, ובלבד שלא יוציא ספר, מסמך או נייר כאמור ממושרדי המועצה בלי הסכמתו בכתב של יושב ראש המועצה. גישה לספרי המועצה
39. השר רשאי לדרוש בכל עת מאת המועצה להמציא לו ידיעות, פרטים, הסברים, חומר סטטיסטי וכל חומר אחר בקשר לעניני המועצה ועל יושב ראש המועצה למלא אחרי הדרישה תוך זמן מתאים. המצאת ידיעות לשר
40. האיגוד רשאי להגיש תביעה, או לפתוח ולעשות כל פעולה משפטית או להיות בעל דין בכל משפט או בכל הליך משפטי בקשר לתפקידיו ולעניניו, או אם הדבר נראה לדרוש לצורך קיומן או הגנתן של זכויות האיגוד או להגנת חבריו, עובדיו, מוסדותיו ומפעליו בקשר לתפקידיהם. לתכלית זו רשאי האיגוד לייפות כוחו של כל חבר המועצה או של כל עובד, הן באופן כללי והן לענין מיוחד. כששמים
41. נתגלו חילוקי דעות בין הרשויות המקומיות, כולן או מקצתן, ובין האיגוד, או בין הרשויות המקומיות בינן לבין עצמן בעניני האיגוד, רשאים יושב ראש המועצה או כל רשות מקומית להביא את חילוקי הדעות לפני השר, והשר או מי שימונה על ידיו לכך, יכריע בהן. הכרעה זו תהא סופית. כירור חילוקי דעות
42. לצו זה ייקרא „צו איגודי ערים (אזור שומרון) (הקמת מוסדות חינוך על-יסודיים, ניהולם והחזקתם), תשי"ט—1959". השם

תוספת

מספר התכרים

2
2
2
2

הרשות המסופית

המועצה המקומית פרדס-חנה
המועצה המקומית זכרון-יעקב
המועצה המקומית כרכור
המועצה המקומית גבעת-עדה

ישראל בריהודה
שר הפנים

כ' בתמוז תשי"ט (26 ביולי 1959)
(חם 76531)

פקודת שיווק פרי הדר, 1947

תיקון תכנית לשיווק פרי הדר לעונת 1959/60

בתוקף סמכותה לפי סעיף 3 לפקודת שיווק פרי הדר, 1947, ותקנות פרי הדר (סמכויות מועצת השיווק), תשי"ט—1949,² מתקנת המועצה לשיווק פרי הדר את התכנית לשיווק פרי הדר לעונת 1959/60,³ כך:

1. בסעיף 3 לתכנית לשיווק פרי הדר לעונת 1959/60, בסעיף קטן (א), במקום פסקה (6) תבוא פסקה זו:
"6) מטעי רסקו בע"מ."

2. לחיקוק זה ייקרא "תכנית לשיווק פרי הדר לעונת 1959/60 (תיקון), תשי"ט—1959".

ק ד י ש ל ו ז

שר החקלאות

י' באב תשי"ט (14 באוגוסט 1959).

(חמ 73702)

יושב ראש המועצה לשיווק פרי הדר

¹ ע"ר 1947, תוס' 1' מס' 1608, עמ' 204; ס"ח 61, תשי"א, עמ' 8.

² ק"ת 16, תשי"ט, עמ' 204.

³ ק"ת 928, תשי"ט, עמ' 1726.

פקודת מסילות הברזל הממשלתיות, 1936

חוק עזר בדבר אגרות הובלה ותשלומים שונים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 42 לפקודת מסילות הברזל הממשלתיות, 1936,¹ אני מתקין חוק עזר זה:

1. בסעיף 7 לחוק עזר למסילות הברזל הממשלתיות (אגרות הובלה ותשלומים שונים), תשי"ז—1957,² במקום "100 פרוטה" יבוא "250 פרוטה".

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר למסילות הברזל הממשלתיות (אגרות הובלה ותשלומים שונים) (תיקון מס' 7), תשי"ט—1959".

מ. ס ב י ד ו ר

נתאשר.

י' באב תשי"ט (10 באוגוסט 1959)

(חמ 75622)

מ ש ה כ ר מ ל

שר התחבורה

¹ ע"ר 1936, תוס' 1' מס' 503, עמ' 169.

² ק"ת 718, תשי"ז, עמ' 1685; ק"ת 928, תשי"ט, עמ' 1733.

תיקון מעות

בתקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר דמי ביטוח) (תיקון), תשי"ט—1959, שנתפרסמו בקובץ התקנות 922, תשי"ט, עמ' 1599, בתקנה 6, בסופה יש להוסיף "אולם תחילתה של תקנה 5 היא ביום י"ט בתשרי תשי"ח (14 באוקטובר 1957)".

כ"ח בתמוז תשי"ט (3 באוגוסט 1959)

(חמ 75313)

מרדכי נמיר

שר העבודה

חוק שירות בטחון, תש"ט—1949

צו בדבר התייצבות לרישום, לבדיקות ולשירות סדיר

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 4 (א), 5 (א) ו-6 (א) לחוק שירות בטחון, תש"ט—1949,¹ אני מצווה לאמור:

1. בצו זה — הנדרות
"יוצא־צבא" — גבר או אשה, אזרח ישראלי שנולד בתקופה שבין א' בניסן ת"ש (9 באפריל 1940) ובין כ"ט באדר תש"א (28 במרס 1941), שני התאריכים בכלל, להוציא אשה נשואה, אם לילד ואשה הרה.
2. כל יוצא־צבא נקרא בזה להתייצב לרישום, לבדיקות רפואיות ואחרות לשם קביעת כשרו לשירות בטחון באחד המקומות המפורטים בלוח א' שלהלן, בשעות שבין 08.00 ל-12.00, ביום שצויין, בלוח ב' ממול האות הראשונה של שם משפחתו.
3. יוצא־צבא שהתייצב כאמור בסעיף 2 ונמצא כשר לשירות בטחון, נקרא בזה להתייצב לשירות סדיר במקום ובמועד שנקבע בסעיף 2.
4. הוראות צו זה אינן באות לגרוע מהוראות דינים אחרים אלא להוסיף עליהם.
5. לצו זה ייקרא "צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקות ולשירות סדיר) (מס' 5), תשי"ט—1959".

לוח א'

ירושלים	— לשכת הגיוס, דרך בית־לחם, פינת עמק הרפאים 1
תל־אביב־יפו	— לשכת הגיוס, רח פוריה (ע"י קולנוע "נוגה") יפו
חיפה	— לשכת הגיוס, רח' י. ל. פרץ, מס' 32.
פתח־תקוה	— לשכת הגיוס, שיכון עירוני סג'ה
טבריה	— לשכת הגיוס, רח' נצרת מול העיריה
באר־שבע	— לשכת הגיוס, רח' המעפיל מול קולנוע "קרן".

לוח ב'

א"ב־ג	יום רביעי	י' בחשון תש"ך (11 בנובמבר 1959)
ד־הו	יום חמישי	י"א בחשון תש"ך (12 בנובמבר 1959)
ז־ח־ט	יום ששי	י"ב בחשון תש"ך (13 בנובמבר 1959)
י־כ"ל	יום ראשון	י"ד בחשון תש"ך (15 בנובמבר 1959)
מ־נ־ס	יום שני	ט"ו בחשון תש"ך (16 בנובמבר 1959)
ע־פ־צ	יום שלישי	ט"ז בחשון תש"ך (17 בנובמבר 1959)
ק־ר־ש־ת	יום רביעי	י"ז בחשון תש"ך (18 בנובמבר 1959)

א ה ר ו נ י ב
פוקד

י' באב תשי"ט (14 באוגוסט 1959)
(חם 73021)

¹ ס"ח 25, תש"ט, עמ' 271 : ס"ח 271, תשי"ט, עמ' 40.

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 645

בתוקף סמכויותיו של שר האוצר לפי סעיף 9 (1) (ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939¹, הסעיפים 14 (א) 27 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויות, אני מצווה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 52 מיום 24.1.1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1165 מיום 29.1.1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכוש של אננה רוזנברג מבוכרשט (מס' סידורי 173).
2. צו הקנייה מס' 65 מיום 3.10.1942, שפורסם בעתון הרשמי 1227 מיום 8.10.1942, יבוטל במידה שהוא חל על שלושה מתוך ארבעה חלקים מרכושם של יצחק סלמן מוילנה, רוזה סלמן מסלונים וניוטה שקורניק מוילנה, באשר החלקים הנ"ל מגיעים לסלמן סלמן, אברהם סלמן וסוניה אהרונביץ לפי צו ירושה (מס' סידוריים 15, 16, 17).
3. צו הקנייה מס' 70 מיום 14.11.1942, שפורסם בעתון הרשמי 1234 מיום 19.11.1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושם של בן-ציון גרף משט. מאורה דה פוסס (סיין) ויעקב יצחק גרף מוורקי (מס' סידורי 6, 7).
4. צו הקנייה מס' 90 מיום 13.5.1943, שפורסם בעתון הרשמי 1267 מיום 20.5.1943, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של ז'אן אלטרזון מג'ורג'ו (מס' סידורי 1).
5. תחילתו של צו זה היא ביום ג' באב תשי"ט (7 באוגוסט 1959).

ג' באב תשי"ט (7 באוגוסט 1959)
(חמ 72010)

י. דגון

הממונה על רכוש האויב

¹ ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 923, עמ' 79.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

מדרור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית ראמה

בחוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950³, במקום פרט (לז)⁴, יבוא פרט זה:

החלפת פרט
(לז) בתוספת

„(לז): המועצה המקומית ראמה;

תאריך הקמתה: י"א בתמוז תשי"א (15 ביולי 1951);
תחום המועצה:

(1) גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל):

הגושים: 18831, 18833 עד 18843, 18864, 18865, 18872 — בשלמותם;

18832, פרט לחלקות 26 עד 30, 32, 33, וחלק מחלקה 43 (דרך);

החלקות: 18 עד 29, 36, 38 עד 60, 63 וחלק מחלקה 61 (דרך) כמסומן במפה

החתומה בידי שר הפנים ביום ח' בסיון תשי"ט (14 ביוני 1959)

(להלן — המפה) — בגוש 18829;

17 עד 68 וחלקי חלקות 3, 16, 69 כמסומן במפה — בגוש 18830;

1 עד 11 וחלק מחלקה 12 כמסומן במפה — בגוש 18855;

21 עד 40, 42 — בגוש 18863.

(2) השטח המותחם על ידי הגושים 18833 עד 18835, 18839.

השם

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 17), תשי"ט—1959".

ישראל בריהודה

שר הפנים

א' באב תשי"ט (5 באוגוסט 1959)

(חם 8011)

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ח 127, תשי"א, עמ' 178.

⁴ ק"ח 022, תשי"ט, עמ' 1014.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לצפת בדבר שימור רחובות

בחוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עירית צפת

חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„העיריה” — עירית צפת;

„ראש העיריה” — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק

עזר זה, כולן או מקצתן;

¹ ע"ר 1034, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

„מהנדס“ — אדם שהעיריה מינתה אותו להיות מהנדס העיריה, לרבות אדם שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה ;
 „רחוב“ — דרך, נתיב להולכי רגל, מדרכה, גשר, רחבה או גינה שיש לציבור זכות מעבר בהם, בין שהם מפולשים ובין שאינם מפולשים וכן כל מעבר המשמש או המכוון לשמש אמצעי גישה למספר בתים, לרבות סימני דרך, תעלות, ביבים וחפירות שברחוב או בצדי רחוב.

מכשול ברחוב

2. (א) לא יניח אדם, ולא ירשה לאחר להניח, ברחוב או להבליט מעל לרחוב כל דבר העלול לגרום נזק לרחוב או להפריע לניקיוו או לתנועת הציבור בו, אלא אם דרוש לעשות כן לטענתו או לפריקתו של אותו דבר ולא יותר מן הזמן הסביר הדרוש לכך.
 (ב) לא יניח אדם ולא יתלה, ולא ירשה לאחר, להניח או לתלות בחלון, במעקה, בגזוטר או בגג, או מעל לרחוב כל דבר בצורה שיש בו סכנה שיפול לרחוב.
 (ג) לא יכסה ולא יחסום אדם תעלה, שוחה או תא בקורת ברחוב, ולא ירשה לאחר לכסותם או לחסמם.

(ד) על אף האמור בסעיף זה מותרת בניה ארעית לרגלי חגיגות או טכסים, לפי הרשאה בכתב מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי ההרשאה.

שינויים ברחוב

3. לא ישנה אדם רחוב ולא ירשה לאחר לשנותו אלא על פי היתר בכתב מאת המהנדס ובהתאם לתנאי ההיתר.

פתיחת שוחות

4. (א) לא יכרה אדם ולא ירשה לאחר לכרות שוחה ברחוב אלא על פי היתר בכתב מאת המהנדס ובהתאם לתנאי ההיתר.
 (ב) אדם הכורה שוחה ברחוב חייב —

- (1) להחזיק את מקום השוחה גדור ולציין בשלטי אזהרה, וכן בדגלים אדום מים ביום ובאורות אדומים בלילה ;
- (2) לסתום את השוחה ולהחזיר את הרחוב למצבו הקודם עם גמר העבודה או עם פקיעת ההיתר, הכל לפי התאריך המוקדם יותר.

היתר ואגרות

5. (א) המהנדס רשאי לתת היתר לפי הסעיפים 3 או 4 או לסרב לתתו, לבטל היתר שניתן או להתלותו וכן לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ב) בעד מתן היתר כאמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרה של שלוש לירות.

נזק לרחוב

6. (א) לא יגרום אדם ולא ירשה לאחר לגרום נזק לרחוב.
 (ב) אדם שעבר על הוראות סעיף קטן (א) חייב לתקן את הנזק.
 (ג) ניוזק רחוב לרגלי חפירה בקרקע הסמוכה לאותו רחוב, חייב החופר או בעל הקרקע לתקן את הנזק.

הודעות

7. (א) ראש העיריה רשאי לדרוש בהודעה בכתב —
 (1) מהאנשים שהניחו מכשול ברחוב שלא לפי הוראות סעיף 2, לסלק את המכשול ;
 (2) מהאנשים החייבים לעשות את העבודות המנויות בסעיפים 4 ו-6, לבצע את העבודות האמורות.
 (ב) בהודעה יצויינו התנאים, הפרטים והדרכים לסילוק המכשול או לביצוע העבודה שקבע המהנדס באישור ראש העיריה וכן התקופה שבה יש לסלק את המכשול או לבצע את העבודה.
 (ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה תוך הזמן שנקבע בה.

8. (א) ראש העיריה רשאי לסלק כל מכשול ברחוב ולבצע כל עבודה מהעבודות המנויות בסעיפים 4 או 6 — בין אם נמסרה הודעה לפי סעיף 7 ובין אם לאו — ולהיכנס לשם כך בשעות היום לכל מקום. סילק ראש העיריה מכשול ברחוב או ביצע עבודה כאמור, רשאית העיריה לגבות מהאדם החייב בסילוק המכשול או בביצוע העבודה את הוצאות הסילוק או הביצוע.

(ב) לא יפריע אדם לראש העיריה בתפקידו ולא ימנע בעדו מהיכנס לכל מקום בתוקף סמכותו לפי סעיף קטן (א).

9. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה באופן בולט במקום שבו דנה ההודעה, או נתפרסמה באחד העיתונים הנפוצים בתחום העיריה.

מסירת הודעות

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 200 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה, אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או אחרי הרשעתו בדין.

עבירות

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לצפת (שימור רחובות), תשי״ט—1959”.

השם

אברהם הכהן
ראש עיריית צפת

נתאשר.

י״א בסיון תשי״ט (17 ביוני 1959)
(חמ 894011)

ישראל בריהודא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר-קרע בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית כפר-קרע חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„אופניים” — אופניים או תלת-אופניים שאינם מונעים בכוח מיכני;

„המועצה” — המועצה המקומית כפר-קרע;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו, לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„תושב” — אדם שמקום מגוריו בתחום המועצה;

„בוחר” — בוחר שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים.

¹ ע״ר 1041, חוס׳ 1 מס׳ 1164, עמ׳ 110.
² חוקי א״י, כרך ב׳, פרק עכ״ה, עמ׳ 1271.

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית-מספר, שהוצאה על ידי ראש המועצה, או על ידי רשות מקומית אחרת. (ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמש לירות.

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון, בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב) או לסרב לתתו. (ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת, שהאופניים שעליהם מבוקש הרשיון נבדקו על ידי ונמצאו ראויים לשימוש והם מצוידים בפנס אור קדמי, ברפלקטור — אדום על גבי לבן — על הכנף האחורי, בפעמון ובמעצורים תקינים.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד ה-31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של לירה וחצי, אולם אם הרשיון ניתן אחרי ה-30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר, וכן יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה. (ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 250 פרוטה.

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר-קרע (רשיונות לאופניים), תשי״ט—1959”.

השם

חֲסֵן עֲלִי אַחְמַד מִסְאַלְחָה
ראש המועצה המקומית כפר-קרע

נִתְאַשֶּׁר.

ט״ו בסיון תשי״ט (21 ביוני 1959)

(חם 83503)

אֲנִי מְסַכֵּם.

יִשְׂרָאֵל בְּרִי־הוֹדָה
שֶׁר הַפְּנִים

מִשֶּׁה כְּרֵמֶל
שֶׁר הַתְּחִבּוּרָה

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-בנימין בדבר הוצאת אשפה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית קרית-בנימין חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה המקומית קרית-בנימין;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המפקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות מפקח לענין חוק עזר זה, וכן אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

¹ ע״ר 1941, ח״ס 1 מ״ס 1154, עמ׳ 119.

„בנין” — בית, צריף, מחסן, צריפון, בדון, פחון, אוהל או חלק מהם, לרבות הקרקע שמשתמשים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או לצורך אחר ולמעט בית מלאכה או אורווה ;

„בית מלאכה” — לרבות כל מקום שעושים בו מלאכה ועובדים בו למעלה מארבעה אנשים ובכלל זה כל בית חרושת, מוסך וכל עסק או מחסן המשמש יחד עם בית המלאכה ; „אורווה” — לרבות רפת, לול, מכלאה, דיר וכן כל מקום שמשתמשים בו או שמחזיקים בו יחד עם האורווה ;

„אשפה” — לרבות שיירי מטבח, ניירות, בקבוקים, שברי זכוכית, ענפים, עלים, אפר, פירות או ירקות ופסלתם, קליפות, קופסאות, סמרטוטים, ודברים אחרים העולים לגרום לכלוך או אי נקיון, למעט זבל, פסולת וחמרי בנין ; „זבל” — גללי בהמה ושאר אשפה של האורווה ; „פסולת” — פסולת הנוצרת בבית מלאכה, ואינה אשפה או זבל.

כלי אשפה

2. (א) בעל בנין חייב להתקין בו או בחצרו כלי אשפה לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, לחומר, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח וחייב הוא להחזיקם במצב תקין ולתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישת המפקח ובתוך הזמן שיקבע. (ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי אשפה שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר אשפה מחוץ לכלי האשפה.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי האשפה, זבל, פסולת או חמרי בנין.

כלי קיבול

3. (א) המחזיק באורווה או בבית מלאכה חייב להתקין כלי קיבול לזבל או לפסולת, לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח וחייב הוא להחזיקם במצב תקין ולתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישת המפקח ותוך הזמן שיקבע.

(ב) לא ישים אדם זבל או פסולת אלא לתוך כלי קיבול שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר זבל או פסולת מחוץ לאותם כלי הקיבול.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי קיבול אשפה או חמרי בנין.

העברת אשפה

4. לא יוביל אדם — פרט למפקח — ולא יעביר, בשום דרך, אשפה, זבל או פסולת מבנין, מאורווה או מבית מלאכה לכל מקום אחר אלא לפי היתר מאת ראש המועצה.

5. (א) ראש המועצה רשאי לתת היתר לפי סעיף 4, לסרב לתתו, לבטלו, להתלותו או לכולל בו תנאים, להוסיף עליהם ולשנותם.

סחו היתר

(ב) בכל היתר שניתן לפי סעיף 4 ייקבעו —

- (1) השעות שבהן מותר להוציא או להוביל אשפה, זבל או פסולת ;
- (2) המקומות שאליהם יובלו ויורקו אשפה, זבל או פסולת ;
- (3) דרכי ההוצאה וההובלה וכן אמצעי ההובלה, צורתם, גדלם ומבנם ;
- (4) תקופת ההיתר.

6. (א) כל פועלי המועצה שהורשו לכך על ידי המפקח רשאים להיכנס לכל בנין, אורווה או בית מלאכה כדי לאסוף אשפה, זבל או פסולת בשעות שיקבע המפקח.

זכות כניסה
של פועלי
המועצה

(ב) בעל בנין, אורווה או בית מלאכה, או המחזיק בהם יאפשר לפועלי המועצה לגשת על נקלה לכלי האשפה או לכלי קיבול אחרים כדי לאסוף ולהוציא אשפה, זבל או פסולת ללא הפרעה.

7. (א) המפקח רשאי להיכנס לכל בנין, אורווה או בית מלאכה על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא מילא בעל הבנין או המחזיק באורווה או בבית מלאכה אחרי דרישת המפקח לפי הסעיפים 2 או 3, רשאי המפקח לבצע את העבודות ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל או מאותו מחזיק.

מסירת הודעות

8. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי אדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה.

ענשים

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות, ואם עבר על הוראות הסעיפים 2 או 3, והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 7 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

ביטול

10. חוק עזר לקרית-בנימין (הוצאת אשפה), תשי"ד—1954² — בטל.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-בנימין (הוצאת אשפה), תשי"ט—1959”.

ב. אורנשטיין

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קרית-בנימין

י"ד באייר תשי"ט (22 במאי 1959)

(חמ 852600)

ישראל בריהודה
שר הפנים

² ק"ת 481, תשי"ד, עמ' 517.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-ים כדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-ים חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפטרופוס” — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה” — המועצה המקומית קרית-ים;

„ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן” — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אויר מסוכן;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

ייצור צעצועים
מסוכנים
ומכירתם

הפעלת
צעצועים
מסוכנים

בקשה לסתו
חיתר

סתו חיתר
ותנאי

פקיעת חיתר

אגרות חיתר

חוכת
אפטרופוס

סמכיות
כניסה ובקורת

ענשים

השם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.
5. ראש המועצה רשאי לתת היתר או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.
7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.
8. לא ירשה אפטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.
9. (א) פקח רשאי, בכל עת סבירה, להיכנס לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית־ים (צעצועים מסוכנים), תשי״ט—1959“.

נתאשר.

ב. פ ר י ד מ ן

ראש המועצה המקומית קרית־ים

י״ח בניסן תשי״ט (26 באפריל 1959)
(חם 852410)

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה
ש ר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית־מלאכי בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית קרית־מלאכי חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„בעל כלב“ — אדם שכלב נמצא ברשותו או בפיקוחו;
„לוחית־מספר“ — לוחית־מספר ממתכת שניתנה לבעל כלב על ידי המועצה;
„רשיון“ — רשיון להחזקת כלב בתחום המועצה;
„המועצה“ — המועצה המקומית קרית־מלאכי;
„ראש המועצה“ — לרבות אדם שהוסמך לענין חוק עזר זה על ידי ראש המועצה.

הנדרות

¹ ע״ר 1041, תוס' 1, סס' 1164, עמ' 119.

2. (א) לא יחזיק אדם כלב בתחום המועצה אלא אם ניתן עליו רשיון מאת ראש המועצה ועל צווארו לוחית מספר.
- (ב) אדם השווה זמנית בתחום המועצה ומחזיק כלב ברשותו, וכן תושב המועצה המחזיק כלב לפיקוח זמני, לא יהיה חייב ברשיון ולוחית מספר, ובלבד שתקופת החזקה לא תעלה על חמישה עשר יום.
3. (א) אדם הרוצה ברשיון יגיש בקשה על כך למועצה. אישר ראש המועצה בקשתו, יתן לו, לאחר תשלום האגרה שנקבעה בסעיף 4, רשיון ולוחית מספר.
- (ב) ראש המועצה ינהל פנקס שיירשמו בו פרטים מלאים על כל כלב שניתן עליו רשיון, וכל בעל כלב ימציא לראש המועצה את הפרטים האמורים לפי דרישתו.
- (ג) רשיון שניתן לפי חוק עזר זה יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.
4. (א) ראש המועצה יגבה אגרה של שתי לירות בעד כל רשיון וכן אגרה של 500 - אגרות פרוטות בעד כל לוחית מספר.
- (ב) המועצה המקומית רשאית לוותר על אגרת רשיון לרועה צאן או בקר בעד שני כלבים; עיוור פטור מתשלום אגרת רשיון בעד כלב המשמש לו מורה דרך.
5. (א) ראש המועצה רשאי לסרב ליתן רשיון, או לבטל רשיון שניתן, במקרים אלה:
 - (1) הכלב הוא בעל מזג פראי;
 - (2) הכלב מהווה סכנה לבטחון הציבור;
 - (3) הכלב מקים רעש שהוא מפגע לשכנים;
 - (4) בעל הכלב הורשע בדין יותר מפעם אחת על עבירה לפי סעיף 386 לפקודת החוק הפלילי, 1936², או על החזקת כלב בתנאים המסכנים את בריאות הציבור;
 - (5) הכלב לא קיבל זריקות חיסון נגד כלבת לפי תקנות הכלבת (חיסון), תשט"ו-1955³.
- (ב) ראש המועצה שביטל רשיון לפי סעיף זה, לא יחזיר את האגרה ששולמה לפי סעיף 4.
6. (א) בעל כלב שסירבו ליתן לו רשיון, או שהרשיון שניתן לו בוטל, ימסור תוך ארבעה ימים את הכלב למאורות המועצה.
- (ב) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5 (א) (1) או (2), לא יושמד הכלב, לאחר שנמסר למאורות המועצה, אלא אם שופט השלום נתן צו על כך לפי סעיף 5 לפקודת הכלבת, 1934⁴.
- (ג) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5 (א) (3), (4) או (5), ובעל הכלב הודיע למועצה תוך 48 שעות מזמן מסירתו למאורות המועצה על כוונתו להגיש לבית משפט מוסמך בקשה נגד השמדת הכלב, לא יושמד הכלב, אלא אם בית המשפט יחליט על כך, בתנאי שבעליו ישלם למועצה בתחילת כל תקופה של 21 יום שלפני זמן החלטת בית המשפט סכום שהוא כפולת 200 פרוטות בעשרים ואחד.
7. לא יחזיק אדם כלב במקום ציבורי ולא ירשה בעל כלב שכלבו יוחזק במקום ציבורי, אלא אם הכלב קשור היטב ומחסום על פיו.

² ע"ר 1936, תוס' 1 מ"ס 652, ע"מ 263.

³ ק"ת 568, תשט"ו, ע"מ 242.

⁴ ע"ר 1934, תוס' 1 מ"ס 481, ע"מ 242.

בקשת רשיון
ותקפו

אגרות

סירוב ליתן
רשיון וביטולו

כלב שסירבו
ליתן עליו
רשיון או
שבוטל הרשיון

החזקת כלב

8. (א) כלב שאין עליו רשיון או שאין על צווארו לוחית-מספר או המוחזק שלא בהתאם לסעיף 7, יתפסהו שוטר או פקיד המועצה וימסרהו למאורות המועצה, ואם אי אפשר לתפסו רשאי הוא להשמידו.
- (ב) כלב שנמסר למאורות המועצה לפי סעיף קטן (א), לא יושמד, אלא אם לא יימצאו לו תובעים תוך 48 שעות אחרי שנמסר. המועצה רשאית להאריך את התקופה האמורה עד שבעה ימים אם נראה לה הכלב כבעל ערך.
- (ג) כלב שנתפס לפי סעיף קטן (א) לא יוכל בעליו לקבלו חזרה אלא לאחר שימציא עליו רשיון תוך תקופת החזקתו במאורות המועצה וישלם למועצה 200 פרוטות לכל יום מימי החזקתו.

ענשים

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עור זה, דינו — קנס חמש לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה, אחרי הרשעתו בדין.

השם

10. לחוק עור זה ייקרא „חוק עור לקרית-מלאכי (פיקוח על כלבים), תשי״ט—1959”.

נתאשר.

ח. גושן

ראש המועצה המקומית קרית-מלאכי

י״א בסיון תשי״ט (17 ביוני 1959)
(חם 55310)

ישראל בריהודה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עור לראמה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ מתקינה המועצה המקומית ראמה חוק עור זה:

הנדרות

1. בחוק עור זה —

„מפעל מים” — מעיינות, בארות, בריכות, מיכלים, צינורות, אמות-מים, משאבות, בריזים ציבוריים, שקתות וכל המבנים, המכונות המיתקנים והאביזרים המשמשים לשאיבת מים, אצירתם, העברתם, אספקתם והסדרתם, למעט רשת פרטית;

„מפעל מים של המועצה” — מפעל מים שהמועצה הקימה או רכשה את הבעלות עליו או את זכויות החזקתו, בין אם הוא שואב את מימיו בתחום המועצה ובין מחוצה לו, בין שמימיו מופקים על ידי המועצה עצמה או על ידי אחרים ובין שהם נקנים על ידי המועצה ממפעל מים אחר או מכל רשות אחרת;

„מפעל מים פרטי” — כל מפעל מים בתחום המועצה שאינו מפעל מים של המועצה;

„רשת פרטית” — אביזרים או מכשירים אחרים, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לנכס;

„מד-מים” — המכשיר שהותקן ברשת הפרטית לשם קביעת כמות המים המסופקת לנכס;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, כולה או מקצתה;

„אביזרים” — בריזים, צינורות, ססתומים, בריכות, מנהרות, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;

¹ ע״ר 1041, תוס' 1 סס' 1164, עמ' 110.

„ברז ציבורי“ — כל מזרקה, צינור עומד, שסתום, ברז או מכשיר שמשתמשים בהם או שעומדים להשתמש בהם לאספקת מים לציבור או בקשר לכך ושהוקמו או הותקנו על ידי המועצה או המנהל והם רכוש של המועצה ;

„תצרוכת ביתית“ — תצרוכת מים לאדם או לבהמה, לכביסת בית, לשטיפה, לניקוי ולהשקאת גינות פרחים שאינן משמשות לצרכי מסחר או עשיית רווחים ;

„בנין“ — כל בנין או מבנה או חלק ממנו, המשמש כיחידת דיור נפרדת, לרבות בית מלון, פנסיון, מחסן, בית סחורה, משרד, חנות, בית מלאכה, בית חרושת וכל קרקע, המשמשת או התפוסה ביחד עם הבנין כגן, חצר או באופן אחר ;

„אדמה חקלאית“ — כל קרקע, שאינה בנין, שהיא מעובדת, לרבות אדמה ראויה לעיבוד המושרת מזמן לזמן במסגרת מחזור הגידולים הרגיל ;

„נכס“ — בנין, קרקע תפוסה או בלתי תפוסה או אדמה חקלאית שבתחום המועצה ;

„בעל“ — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מן הנכסים, או היה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן, או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום ולרבות שוכר, שוכר משנה, חוכר או חוכר משנה ששכר או חכר נכסים לתקופה של למעלה משלוש שנים ;

„מחזיק“ — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או כחוכר ובכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון ;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שהוסמך על ידי לענין חוק עזר זה בכתב ;

„המועצה“ — המועצה המקומית ראמה ;

„מנהל“ — פקיד המועצה שנתמנה על ידי המועצה להיות מנהל לצורך חוק עזר זה, לרבות אדם שהמנהל העביר אליו בכתב את סמכויותיו, כולן או מקצתן, בהסכמת ראש המועצה ;

„שטח בנוי“ — אותו חלק של תחום המועצה המותחם על ידי הגושים : 1883 עד 18835, 18839 ;

„רשיון שרברב“ — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות של רשת פרטית.

ועדת מים

2. המועצה תמנה ועדת מים אשר לא פחות ממחצית חבריה יהיו חברי המועצה.

מנהל המים ותפקידיו

3. למנהל יהיו, נוסף לתפקידים שפורטו בחוק עזר זה, תפקידים אלה :

- (1) לנהל את מפעל המים של המועצה, לשקוד על שמירתו במצב תקין, לעשות בו את התיקונים הדרושים, להרחיבו או להשלימו, להסדיר ולארגן את עבודתו ואת עבודתם של העובדים המועסקים בו על ידי המועצה, ולפקח על חלוקת מימיו ;
- (2) לפקח על כל מקורות המים בתחום המועצה, ועל כל ענין הקשור באספקת מים, חלוקתם והשימוש בהם ;
- (3) לפקח על מפעלי המים הפרטיים בתחום המועצה.

מפעל מים פרטי

4. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים פרטי, ולא יחזיק בו, אלא לפי רשיון מאת המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
- (ב) המחזיק במפעל מים פרטי ביום הפרסום חוק עזר זה ברשומות והרופה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור בקשה לרשיון.
- (ג) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים פרטי למועצה אגרה שנתית בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ד) הוראת סעיף קטן (ג) לא תחול על באר פרטית המשמשת לאספקת מים עצמית למשק חקלאי.

5. המנהל יתקין כרוזים ציבוריים במקומות שונים בתחום המועצה ויתקין לידם שקתות בהתאם לצורך, כפי שתקבע ועדת המים.

6. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדרושים להעברת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) לא ישתמש בעל נכס לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באבזורים שמידתם וסוגם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזורים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ב) באבזורים אחרים.

7. (א) לא יחבר אדם רשת פרטית למפעל המים של המועצה, אלא המנהל.

(ב) בעל נכס המעוניין בחיבור רשת פרטית למפעל המים של המועצה יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת פרטית.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס למועצה מראש —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת ; וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

8. (א) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מדמים עם אבזורים לפי דרישות המנהל, לשם התקנתם על ידי המנהל, והצרכן חייב למלא אחרי הדרישה כאמור תוך ששים יום. לא מילא הצרכן אחרי הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מדמים לשם התקנתו על ידי המנהל, ולגבות מהצרכן את תמורתו של מדמים והאבזורים, בהתאם לחשבון.

(ב) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל.

(ג) לא פעל מדמים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שיקבענה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשים שלאחריה.

(ד) הצרכן ישא בהוצאות בדיקתו או תיקונו של מדמים, מלבד אם נגרם הצורך בתיקון באשמתו של המנהל או אחד מפקידי המועצה או מפועליה בשעת מילוי תפקידיהם.

(ה) בעד התקנת מדמים, תיקונו ובדיקתו ישלם הצרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) צרכן שלא שילם את התמורה האמורה בסעיף קטן (א) ישלם דמי החזקת מדמים בשיעור שנקבע בתוספת.

9. (א) לא יבזבז אדם מים מברז ציבורי ולא ישאיר ברז ציבורי פתוח.

(ב) לא יתיר, צרכן בזבז מים הנגרם מחמת אבזור פגום, או מחמת שאבזור או ברז פתוח, או בכל צורה אחרת.

(ג) לא ישתמש אדם ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו, אלא לתצורות ביתית או לצורך שקבע המנהל ובהתאם לתנאים שקבע.

(ד) לא ימכור אדם — שאינו בעל רשיון להחזקת מפעל מים פרטי — מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שאספקת המים נותקה לו, עוכבה או הופסקה לפי סעיף 19 או 20, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

10. (א) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו כל בעל חי או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה לאספקת המים.

(ב) לא ישקה אדם כל בעל חיים מברז ציבורי אלא מתוך שוקת מיוחדת שהותקנה לשם כך על ידי המנהל.

(ג) לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל מים.

11. (א) לא יפגע אדם במפעל מים ולא יעשה בו דבר העלול להפריע, למנוע, להפסיק או להטות את אספקת המים הסדירה.

(ב) לא יעמוד אדם ולא יטפס על בריכה, מיכל, ברז ציבורי, או על כל מיתקן אחר של מים.

12. צרכן חייב להודיע למנהל מיד על כל פגם או קלקול באביזרים ברשת הפרטית שבחזקתו.

13. (א) המנהל רשאי לחייב צרכן, בדרישה בכתב, לתקן, תוך זמן שנקבע בדרישה, כל פגם או קלקול או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן אחרי דרישת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן לפי החשבון שיגיש המנהל.

14. בנתה המועצה בריכה או מיכל, או הניחה רשת צינורות מים, ישתתף כל בעל נכס שהבריכה, המיכל או הרשת משמשים אותו בהוצאות הקמת הבריכה או המיכל או הנחת הרשת בשיעור שנקבע בתוספת.

15. בעד אספקת מים ישלם הצורך אותם למועצה את האגרות המפורטות בתוספת.

16. (א) אגרת המים בעד תצרוכת ביתית, בעד השקאת גני ירקות בתוך השטח הבנוי ובעד צרכים אחרים, פרט לבניה ולהשקאת אדמה חקלאית, תשולם בארבעה תשלומים רבע שנתיים שווים ורצופים.

(ב) אגרת המים בעד בניה ובעד השקאת אדמה חקלאית תשולם לפני התחלת הבניה או לפני תחילת עונת ההשקאה, תוך שבעה ימים לאחר קבלת הדרישה לכך מאת המועצה.

17. להבטחת תשלום אגרת המים רשאי המנהל, באישור ועדת המים, לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון שלא יעלה על השיעור שנקבע בתוספת.

18. (א) הוראות הסעיפים 15 ו-17 לא יחולו על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, סעד, דת, בריאות, חינוך, תרבות, אמנות או ספורט.

(ב) הוראות הסעיפים 14, 15 ו-17 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו, על פי המלצת לשכת הקעד של המועצה, כמחוסר אמצעים.

19. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי הוראות חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם לרעה, זיהם או פגע בהם בצורה אחרת, יתרה בו המנהל בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום חמישה ימים מיום קבלת ההתראה על ידי הצרכן, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים של המועצה.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל ולאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) חיבור שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (ג), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

20. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך בתיקונים במפעל מים או ברשת פרטית, רשאי המנהל במידת הצורך לנתק, לעכב ולהפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן או בעל מפעל מים פרטי מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

21. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס בשעות בין 8.00 ל-17.00 — ובשעת חירום בכל זמן סביר — על מנת —

(1) לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש מדמים, צינור, ברז או שסתום, וכיוצא בהם ;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

22. צרכן הרואה עצמו נפגע על ידי החלטה או דרישה לפי הסעיפים 4 (א), 6 (א), 9 (ג) ו-13 (ד), או 19 (ב) — רשאי לערער עליה בפני ועדת המים. הכרעת ועדת המים היא סופית.

23. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית, לא יבצע בהם שינוי או תיקון, אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל ולבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להחייב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב המעונין בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפי תום תקפו של הרשיון.

24. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או שהוצגה במקום בולט על הנכס הנדון כהודעה או כדרישה.

הפסקת המים

רשות כניסה

ערעור

רשיון שרברב

מסירת הודעות ודרישות

25. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 4 (א), 6 (א) ו־7 (ב), 8 (א), 9, 10, 11, 12, ענשים
13 (ב), 21 (ב) או 23, דינו — קנס 200 לירות.

26. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לראמה (אספקת מים), תשי״ט—1959”.

השם

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

1. אגרות מים —
 - (א) במקום שהותקן מד־מים — לתצרוכת ביתית —

עד 10 מ"ק הראשונים בחודש	2.000
למעלה מ־10 מ"ק, לכל מ"ק	0.220
להשקאה — לכל מ"ק	0.100
לתצרוכת אחרת — לכל מ"ק	0.150
 - (ב) במקום שלא הותקן מד־מים —

לתצרוכת ביתית — לכל חודש —	
לכל יחידת דיור עד שני חדרי מגורים	2.000
לכל חדר מגורים נוסף, תוספת של	1.000
להשקיית בהמות לכל חודש —	
לכל סוס, גמל, פרד, פר, פרה, חמור	0.100
לכל כבש או עז	0.050
לכל חזיר	0.150
 - להשקאה חקלאית —

משתלות וגני ירקות בשטח הבנוי, לכל מטר מרובע של השטח	
לכל עונה	0.080
עצי פרי לכל עץ לשנה	0.500
לכל גידול אחר, לדונם לשנה	20.000
 - תצרוכת אחרת — לכל חודש —

לבית קפה, מסעדה, קיוסק, או מזנון	1.500
לחנות אחרת	0.500
למאפיה	0.500
למכונית או טרקטור	0.250
מוסך לתיקון מכוניות או בית חרושת אחר	3.000
לבניה — לכל מטר מרובע של שטח הבניה בכל קומה	0.250
2. השתתפות בהקמת בריכה או מיכל או בהנחת צינורות — לכל

חדר שבנכס	3.000
לכל מטר מרובע של גינת בית בהשקאה	0.030
3. אגרות מד־מים —

אגרת התקנת מד־מים	3.000
אגרת החזקת מד־מים — לכל שנה	3.000
אגרת בדיקת מד־מים	2.000
אגרת תיקון מד־מים	0.500

	4. אגרות חיבור רשת פרטית —	
20.000	אגרת חיבור לכל יחידת דיור	
3.000	אגרת חידוש חיבור	
	5. אגרת רשיונות —	
100.000	אגרת רשיון להחזקת מפעל מים פרטי — לשנה	
12.000	אגרת רשיון שרכב — לשנה	
	6. פקדונות —	
6.000	בעד אגרת מים — לתצרוכת ביתית	
10.000	להשקאה חקלאית	
2.000	לתצרוכת אחרת	

נְתַאשֶׁר.
י"ט באייר תשי"ט (27 במאי 1959)
(חם 854703)
ש פ י ק ח נ א ד י ב
ראש המועצה המקומית ראמה

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה
ש ר ה פ נ י מ

תִּיקוֹן טַעוֹת

בתקנות התעבורה (אגרות רשיונות לרכב מנועי) (תיקון), תשי"ט—1959, שפורסמו בקובץ התקנות 912, תשי"ט, עמ' 1468, בתקנה 1 (3), במקום 14" (ב) ו־"ד" צ"ל 14" (ג) ו־"ד"."

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).